

**Ιόνιο Πανεπιστήμιο
Τμήμα Μουσικών Σπουδών**

Διπλωματική Σύνθεσης Ι

“Σύνθεση έργου 10 λεπτών για Συμφωνική Ορχήστρα”

Φοιτητής : Γομάτος Ηλίας
ΑΜ : M2017076

Επιβλέπων Καθηγητής : Ιωσήφ Παπαδάτος

Κέρκυρα 2022

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....σελ	3
Διαδικασία Σύνθεσης.....σελ	4
Αρμονία.....σελ	6

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το 10άλεπτο έργο "Το Everything" για Ορχήστρα γράφτηκε στην Κέρκυρα την χρονική περίοδο από τον Νοέμβρη του 2021 μέχρι τον Μάρτιο του 2022 στα πλαίσια του μαθήματος Διπλωματική Σύνθεσης I στην Κατεύθυνση Σύνθεσης του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Κέρκυρας. Είναι η πρώτη απόπειρα του συνθέτη να γράψει για συμφωνική ορχήστρα καθώς το μεγαλύτερο σύνολο με το οποίο είχε ασχοληθεί μέχρι τότε ήταν ensemble για 8 όργανα.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΘΕΣΗΣ

Το έργο ξεκίνησε με βασική ιδέα να ακολουθήσει την αισθητική του Charles Ives στο έργο του *The Unanswered Question*. Την ίδια αισθητική είχα ακολουθήσει και στο έργο για 8 όργανα που είχα γράψει στα πλαίσια του μαθήματος Σύνθεση Ι. Τα έγχορδα δημιουργούν συγχορδίες με μεγάλες κρατημένες νότες. Οι είσοδοι των εγχόρδων είναι πάνω σε άρσεις των δεκάτων έκτων. Αυτό δημιουργεί στους εκτελεστές μία εγρήγορση την οποία θέλω να έχει και η μουσική. Το στοιχείο της εισόδου ενός οργάνου σε άρση δεκάτου έκτου είναι κοινό στοιχείο σε όλο το έργο. Μετά το πρώτο μέρος ακολουθεί ένα μέρος που παίζει σόλο το πρώτο βιολί. Η μελωδία που παίζει είναι πολύ σημαντική για το έργο καθώς θα την συναντήσουμε και στο τέλος. Όλο αυτό το πρώτο μέρος είναι γραμμένο σε 4/4. Αυτό όμως δεν με περιορίζει από το να δημιουργήσω μια κατάσταση η οποία "επιπλέει". Ιδιαίτερα στη μελωδία στο σόλο του βιολιού χρησιμοποιώ συνεχώς συγχοπές.

Στο μέτρο 22 περνάμε σε ένα διαφορετικό μέρος. Κατά την διάρκεια της σύνθεσης του έργου δεν είχα κάποιο κεντρικό στόχο για το πως θα ήθελα να είναι στο τέλος το έργο. Αυτό με οδήγησε στο να εμπιστεύομαι το ένστικτό μου κατά τη διάρκεια της γραφής. Κάθε τι καινούριο που μου έρχεται σαν ιδέα παλεύω να το συνδέσω με το πριν και να φανταστώ το μετά. Οπότε στο μέτρο 22 εγκατέλειψα την ιδέα να "αντιγράψω" τον Charles Ives και αφέθηκα στο να κινηθώ όσο πιο ελεύθερα μπορώ όμως παράλληλα να βρίσκω τρόπους να έχει το έργο μια συνολική συνοχή.

Το έργο διαπραγματεύεται συνεχώς την άρση και την συγχοπή, στο μέτρο 22 αυτό περνάει στο πιάνο του οποίου οι συγχορδίες βρίσκονται σε μια συνεχή αντίστιξη με τα τυμπάνια. Τα χάλκινα κάνουν συνεχώς σχόλια στην αντίστιξη αυτή που συμβαίνει.

Πάρα πολλές μελωδίες στο έργο έχουν σκοπό απλά να "σχολιάσουν" κάτι που συμβαίνει όχι να πρωταγωνιστήσουν. Μία μελωδία που πρωταγωνιστεί στο έργο και ξαναεμφανίζεται στην διάρκειά του σε άλλη τονικότητα είναι η μελωδία που παίζουν τα πρώτα βιολιά στα μέτρα 40-41-42. Αυτό το μέρος που ξεκίνησε στο μέτρο 22 οδηγείται σε σταδιακή πύκνωση και κορυφώνεται στα μέτρα 54-55-56.

Συνολικά η έννοιες της πύκνωσης και κορύφωσης αποτελούν στοιχεία του έργου και ξαναεμφανίζονται. Στα μέτρα 56 με 59 έχουμε σόλο τα τίμπανια σε **fff** που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το σόλο του βιολιού στην αρχή το οποίο ήταν σε δυναμική **p**.

Τα τιμπάνια γενικώς είναι πυκνογραμμένα στο έργο και σε σημεία απαιτούν δεξιοτεχνία από τον εκτελεστή.

Ακολουθεί ένα ιδιαίτερα πυκνογραμμένο μέρος από το μέτρο 60 στο οποίο εμφανίζεται σε πρωταγωνιστικό στοιχείο το τρίηχο το οποίο προλόγισε ο τιμπανίστας προηγουμένως στο σολο του. Το μέρος αυτό εκτονώνεται στο μέτρο 70 με αντίστιξη στα χάλκινα και καταλήγει στο μέτρο 80 σε στακάτο των έγχορδων σε στυλ σαραμπαντ. Η αντίστιξη στα χάλκινα συνεχίζεται και το ρυθμικό σχήμα της σαραμπαντ παραλλάσσεται συνεχώς, στο μέτρο 90 συμβαίνει μια μικρή κορύφωση καθώς ξαναεμφανίζεται μια μελωδία που έχει ξαναπαιχτεί. Με το ιδιαίτερα τονικό της ύφος κορυφώνει τη μουσική και αμέσως εκτονώνεται σε μία συγχορδία στο πιάνο που αμέσως διαλύει το τονικό κέντρο. Τα τιμπάνια από το μέτρο 96 εμφανίζονται δυναμικά και στο συνέχεια πρωταγωνιστούν ενώ τα υπόλοιπα όργανα σχολιάζουν.

Στα μέτρα 109-123 έχουμε τη μέγιστη κορύφωση του έργου με σχεδόν ολόκληρη την ορχήστρα να παίζει σε υψηλές δυναμικές όπου μέσα στο "κομπούζιο" εμφανίζονται συνεχώς γνώριμα στοιχεία από τα προηγούμενα μέρη. Όλο αυτό εκτονώνεται σε ένα δεύτερο σολο στο πρώτο βιολί.

Στο μέτρο ψάχνοντας να κάνω μία επανεμφάνιση του αρχικού μου υλικού αποφάσισα να μετατρέψω την γραφή της αρχής του έργου η οποία ήταν σε έγχορδα σε πιανιστική γραφή. Έτσι από το μέτρο 133 έχουμε ένα ιδιαίτερα πιανιστικό μέρος με τον πιανίστα να κάνει εισόδους στις νότες του σε άρσεις των δεκάτων έκτων. Στο μέτρο 151 παίζει μία συγχορδία η οποία θα πρωταγωνιστήσει στο επόμενο και τελευταίο μέρος.

Το τελευταίο μέρος του έργου είναι από το 157 μέχρι το τέλος.

Το μέρος αυτό στηρίζεται στην πολυμετρία καθώς κινούνται παράλληλα και περιοδικά τα τιμπάνια με το πιάνο με διαφορετικές περιόδους. Αισθητικά αυτό το τελευταίο μέρος προσομοιάζει στο Bolero του Ravel. Η μελωδία που στα μέτρα 16-20 είχε εμφανιστεί σε σολο βιολί εμφανίζεται μέσα σ αυτό το πολυμετρικό bolero σε διαφορετικά όργανα. Όταν συναντηθούν οι περίοδοι των τιμπανιών και του πιάνου τότε τελειώνει το κομμάτι.

ΑΡΜΟΝΙΑ

Στο έργο πειραματίζομαι με καινούριους αρμονικά κόσμους αλλά και χρησιμοποιώ και πιο παλιό μου υλικό.

Για παράδειγμα στην αρχή του έργου σκέφτομαι μία δεσπόζουσα συγχορδία, για την ακρίβεια την ρε δεσπόζουσα.

The image shows a musical score for five instruments: Violin I (12), Violin II (12), Viola (8), Violoncello (8), and Double Bass (4). The tempo is marked as $\text{♩} = 80$. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The score is for a sustained chord in E major (D major with a raised 3rd), marked 'sul tasto' and 'pp' (pianissimo). The Violin I part starts with a half note E4, followed by a half note F#4, and then a half note G#4. The Violin II part starts with a half note E4, followed by a half note F#4, and then a half note G#4. The Viola part starts with a half note E3, followed by a half note F#3, and then a half note G#3. The Violoncello part starts with a half note E2, followed by a half note F#2, and then a half note G#2. The Double Bass part starts with a half note E2, followed by a half note F#2, and then a half note G#2. The score is for a sustained chord in E major (D major with a raised 3rd), marked 'sul tasto' and 'pp' (pianissimo).

Το ρε είναι η τονική, το ντό η έβδομη, το μι ύφεση η μικρή ένατη.

Θέλω να εμφανίσω την τρίτη της συγχορδίας μου δηλαδή το φα δίεση και θα το εμφανίσω να έρχεται από ένα πολύ ξένο φθόγγο το λα ύφεση που θα μπορούσε κανείς να την πεί ελαττωμένη 5ή της ρε δεσπόζουσας.

Έτσι έχω την ρε δεσπόζουσα με μικρή ένατη σε πρώτη αναστροφή αλλά με τον τρόπο που ήρθε δεν δημιουργεί διόλου τονικό περιβάλλον και φυσικά καθόλου τάση να λυθεί στο σολ.